

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jany Brothánkové a soudců JUDr. Ing. Viery Horčicové a Mgr. Jana Kašpara v právní věci žalobců: a) **U.S.U.**, b) **L.U. (dříve H.)**, oba zastoupeni JUDr. Marii Brožovou, advokátkou se sídlem Praha 1, Bolzanova 1, proti žalovanému: **Policie ČR**, Služba cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie, se sídlem Praha 3, Olšanská 2, P.O.Box 78, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13.10.2009, č.j. CPR-2435-1/ČJ-2009-9CPR-C232

t a k t o :

I. Rozhodnutí Policie České republiky, Služby cizinecké policie, Ředitelství služby cizinecké policie, ze dne 13.10.2009, č.j. CPR-2435-1/ČJ-2009-9CPR-C232 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům náhradu nákladů řízení ve výši 11 520,-Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobců JUDr. Marie Brožové, advokátky.

O d ů v o d n ě n í

Včas podanou žalobou Městskému soudu v Praze ze dne 4.11.2009 se žalobci domáhají přezkoumání rozhodnutí žalovaného, č.j. CPR-2435-1/ČJ-2009-9CPR-C232 ze dne 13.10.2009, kterým bylo podle 90 odst. 5 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha venkov, č.j. CPPH-11008/CI-2008-65 ze dne 22.1.2009 o zamítnutí žádosti žalobce o povolení k přechodnému pobytu ze dne 19.11.2008 podle § 87e odst. 1 písm. c) zák. č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o pobytu cizinců“).

Žalobci v žalobě tvrdí, že

1. žalovaný rozhodl v rozporu se skutkovým stavem, neboť byl výslovně informován o tom, že žalobci spolu sdílí společnou domácnost, bydliště a mají společný rozpočet. Při jednání a

nahlížení do spisu dne 6.1.2009 bylo žalovanému sděleno, že manželka se díky fungujícímu manželství zbavila závislosti na alkoholu a zlepšil se její zdravotní stav, dále, že manželka k 2.2.2009 změnila trvalé bydliště do místa bydliště manžela a hledá si vhodnou práci. Ke změně trvalého bydliště došlo k datu 2.2.2009, jak bylo doloženo k odvolání, bylo navrženo k důkazu provedení místního šetření k ověření společného bydlení manželů, sdílení společné domácnosti a rozpočtu a důkaz výsledkem pronajímatele pana P.M. a jiných osob, jak plyne z úředního záznamu z 6.1.2009. Navržené důkazy nebyly provedeny ani v rámci odvolacího řízení.

2. žalovaný porušil zásadu materiální pravdy, když řádně nezjistil úplný skutkový stav a neprovedl navrhované důkazy, soustředil se jen na některé rozpory ve výpovědích žalobců a zaujal stanovisko, že sňatek uzavřený na Ukrajině je účelový. V odvolání žalobců byly tyto nejasnosti uvedeny na správnou míru, poukázáno na kulturní a jazykové odlišnosti. V průběhu odvolacího řízení trávajícího osm měsíců žalobkyně otěhotněla (dítě se má narodit 15.4.2010).

3. řízení má vady, protože žalovaný v rozhodnutí nezdůvodnil, proč neprovedl navrhované důkazy. Žalovaný nepřihlédl ani k čestnému prohlášení přiloženému k odvolání, které odmítl, ač dokazování nebylo úplné.

4. žalovaný uvedeným nesprávným postupem porušil princip správního uvážení a dopustil se „správní libovůle“ tím, že nejednal v souladu s ústavní zásadou podle čl. 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), kdy nešetřil podstaty a smyslu ve vztahu k právu v současné době těhotné manželky bydlet se svým mužem a pokud označil fungující manželství za „fiktivní a zneužití práva“. Za zarážející je považován postup, kdy žalovaný prodloužil žalobci po vydání rozhodnutí, kdy ještě nenabýlo právní moci, pobyt pouze na sedm dní s úmyslem jej dále neprodlužovat a žalobce vyhostit.

5. žalovaný porušil i další ustanovení zákonů, ústavy a mezinárodních smluv, a to, ust. § 87d odst. 2 a 87e odst. 1 a 2 zákona č. 326/1999 Sb. (když zamítl žádost, aniž zde byly zákonné důvody a rozhodnutí je zjevně nepřiměřené z hlediska zásahu do soukromého a rodinného života žalobců, čl. 10 odst. 2 Listiny, čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv, čl. 38 odst. 2 Listiny (kdy každý má právo, aby jeho věc byla projednána bez zbytečných průtahů). Žalobci podali odvolání 5.2.2009, přičemž napadené rozhodnutí bylo vydáno po 8 měsících dne 13.10.2009, přičemž podle § 71 správního řádu má správní orgán 30-ti denní lhůtu pro běžné rozhodování bez dokazování. Dále došlo k porušení ústavní a evropské zásady proporcionality-přiměřenosti.

6. V důsledku toho žalobci tvrdí, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, protože žalovaný neprovedl navrhované důkazy a v rozhodnutí nezdůvodnil, proč navrhované důkazy neprovedl (§ 51 správního řádu).

Žalobci proto navrhli, aby bylo rozhodnutí Ředitelství cizinecké policie č.j. CPR-2435-1/ČJ-2009-9CPR-C232 ze dne 13.10.2009 zrušeno a věc byla vrácena k novému rozhodnutí a aby žalobcům byla přiznána náhrada nákladů řízení.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že s námitkami nesouhlasí a odkázal na obsah správního spisu a vydaná rozhodnutí, s tím, že se skutečnostmi uvedenými v žalobě zabýval již v rámci odvolacího řízení. Žalovaný sňatek žalobců nijak nezpochybňuje, ale vyhodnocením vyjádření účastníků v protokolech sepsaných s nimi jsou prokázány nesrovnalosti a skutečnosti, které přímo poukazují na účelovost uzavřeného sňatku. K uzavření sňatku došlo po velmi krátké známosti a rozpory jsou v otázkách seznámení, bydlení a finančního zabezpečení rodiny. Proto správní orgán dospěl k závěru, že sňatek byl uzavřen účelově s cílem obejít zákon.

Žalobci ve své replice k vyjádření žalovaného uvedli, že žalovaný nepřihlédl ke všem skutečnostem a důvodům uvedeným v jejich podání i k předloženým listinným důkazům, jak tvrdí, neboť v úředním záznamu ze dne 6.1.2009 a k němu připojeném prohlášení, který předchází i rozhodnutí v I. stupni, se uvádí doslovně, že žalobci od 16.12.2008 žijí společně v bytě manžela, adresa manželky se tudíž mění (změna bydliště byla vyřizována a nastala 2.2.2009) a další skutečnosti, jak je uvedeno v žalobě bod 1. Správní orgán byl o tomto informován a mohl si tvrzení ověřit místním šetřením, nebyl sepsán protokol o tom, že žalobci byli viděni příslušníky v místě bydliště. K obsahu úředního záznamu nepřihlédl ani žalovaný a neprovedl navržený důkaz.

Žalovaný byl povinen rozhodnout dle stavu v době rozhodování. V době rozhodování v I. stupni (22.1.2009) i žalovaného (13.10.2009) žalobci jako manželé spolu žili, sdíleli společnou domácnost a pod. jejich manželství plnilo funkci dle zákona o rodině. Některé rozpory ve výpovědích byly zaviněny závislostí žalobkyně na alkoholu v počátcích vztahu a jazykovou bariérou, obdobně v ostatním uvádí jako v žalobě.

Městskému soudu v Praze byly kromě listin připojených k žalobě (oddací list, fotokopie občanského průkazu a potvrzení o trvalém bydlišti žalobkyně, těhotenský průkaz, úřední záznam žalovaného z 6.1.2009 a prohlášení k němu, čestné prohlášení z 5.2.2009, jako příloha k odvolání, fotokopie stránky pasu žalobce, potvrzení o příjmu žalobkyně v srpnu a září 2009, potvrzení o výši nájemného) dne 20.7.2010 doručeny další listiny žalobců, a to oznámení o zahájení řízení ve věci vyhoštění prvního žalobce, rodný list jeho manželky, která si nechala změnit příjmení z H. na U., rodný list dcery žalobců L.O.U. narozené 18.4.2010.

Městský soud v Praze napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.r.s.), jimž je vázán a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.r.s.), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Soud rozhodl o žalobě bez jednání rozsudkem podle § 76 odst. 1 písm.a) a b) s.r.s., neboť dospěl k závěru, že rozhodnutí napadené žalobou je z části nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a současně, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nemá ve spise dostatečnou oporu.

Ze správního spisu vyplývají pro rozhodnutí soudu následující rozhodné skutečnosti:

Dne 19.11.2008 podal žalobce žádost o povolení přechodného pobytu za účelem soužití s manželkou L.H. (uvedeno na formuláři žádosti), v písemném podání připojeném ve spise je žádáno o trvalý pobyt za účelem společného soužití s manželkou s odkazem na ust. § 87h ods. 1 písm.b) zákona o pobytu cizinců s tím, že žadatel je manželem občana ČR.

Z žádosti a připojených podkladů plyne, že žalobce měl povolen pobyt v ČR do 18.11.2009, zdržoval se zde od 5.8.2009 (předtím žil na Ukrajině); sňatek byl uzavřen 8.2.2008 na Ukrajině (oddací list) ve městě Charkov. Žalobce po dobu pobytu v ČR v té době pobýval v hotelu Slánka v Černošicích, manželka měla trvalé bydliště v Děčíně-Boletice nad Labem. K žádosti byl připojen jako doklad o zajištění ubytování žalobce nájemní smlouva s V. a Z.M. na byt v uvedeném hotelu Slánka od 1.10.2008 na dobu neurčitou. V žádosti je uvedeno, že manželé se pravidelně stýkají a žijí buď v bytě v Černošicích nebo za ní jezdí manžel do Děčína.

Dne 16.12. 2008 byl podle § 18 odst. 1 správního řádu sepsán s žalobcem a dále s jeho manželkou, jako s účastníky řízení, protokol, ve kterém se žalobci vyjadřovali k otázkám vzájemného vztahu a k otázkám soukromého života.

Z protokolu žalobce-manžela vyplývá, že přijel do ČR, aby viděl manželku, seznámili se asi půl roku před svatbou, na podzim 2007 na Ukrajině, manželka tam má příbuzné a byla tam, na návštěvě. Potkali se na autobusové zastávce, šli spolu na kafe, pak se vídali ještě asi 4 dny než odjela do ČR. Pak si volali, o svatbě začali mluvit asi v prosinci, v lednu souhlasila a přijela několik dní před svatbou. Na svatbě 8.2.2008 byli dva jeho kamarádi z Nigérie a známý jeho manželky, po obřadu v McDonaldu jich bylo asi osm. Po svatbě manželka zůstala ještě asi 4 dny, byli v bytě u kamaráda, který tam má dům a pak u něho v bytě, pak odjela do ČR a viděl ji až v srpnu, kdy přijel do Prahy. Na Ukrajině byl asi dva a půl roku, prodával oblečení. Osobně nezná rodiče manželky, kteří žijí v Děčíně, otec je rasista, nechce ho pustit do bytu, s matkou se baví po telefonu, manželka má bratra R., ten žije v Ústí n/L. Manželka jeho rodinu zná z jeho vyprávění/má oba rodiče a dva bratry a tři sestry/, bydlí v Nigerii, cestu tam plánují později. Momentálně nepracuje, peníze mu posílá otec nebo kamarád z Ukrajiny, manželka pobírá dávky na dítě a hledá si práci. Manželka má jedno dítě-K., je jí pět let a žije v dětském domově v Ústí n/L., viděl ji jednou, manželka tam jezdí pravidelně, on nemá žádné děti. Nyní bydlí s kamarádem v bytě v Černošicích, manželka v Děčíně, plánují společné bydlení v Praze, ale manželce se z Děčína nechce, vše závisí na tom, kde získají práci. Teď spolu nebydlí z finančních důvodů, ale finančně ji podporuje, hovoří spolu, manželka umí trochu anglicky on už trochu rozumí česky, umí ještě rusky, oba jsou praváci. Když přijede manželka do Prahy, prochází se spolu po Praze nebo v Černošicích, pak on uvaří nigerijská jídla, manželka jí jen rýži a omáčku, on česká jídla nejí., televizi tam nemá. Když jsou v Děčíně, tak nakoupí nějaké pití a manželka pozve přátele a posedí s nimi.

Manželka do protokolu, pokud jde o seznámení uvedla, že se seznámili v lednu 2008 na Ukrajině v Charkově, kde byla s kamarádem na dovolené, matka tam měla příbuzné, tak po nich pátrala. Bydleli u manžela v bytě v Charkově, kamarád ho znal, tam se seznámili a povídali, asi po deseti dnech museli odjet zpět, pak si volali (spíš manžel) a psali, o svatbě mluvili už za pobytu v Charkově, ona souhlasila a asi po týdnu se vrátila za ním. Svatba probíhala na úřadě, na obřadu byli tři jeho kamarádi a její známý, pak šli do restaurace a pak do bytu manžela, byla tam ještě týden a musel odjet zpět do ČR, zde si zařídila oddací list, občas si volali a znovu jej viděla až v srpnu po příletu. Manžel byl na Ukrajině asi dva roky a podnikal tam, prodával oblečení. Manžel má oba rodiče v Nigérii a pět sourozenců (dva bratry a tři sestry), s nejstarším se zná, žije v ČR, ostatní zná jen z vyprávění. Její rodinu manžel zná jen z jejího vyprávění, rodiče žijí v Děčíně, bratr v Ústí, s rodiči se nestýkají, otec je rasista. K rodičům do Nigérie plánují cestu později. Momentálně nepracuje, nepobírá dávky, zajišťuje ji manžel, ten si práci hledá a posílají mu rodiče, o žádných svých dětech se manžel nezmínil. Ona má pětiletou K., momentálně je v dětském domově v Ústí n/L. Sama žije v Děčíně u kamaráda. V Černošicích má manžel pronajatý byt s dalšíma kamarádama, jsou tam tři místnosti a kuchyně, nájem 10 tisíc, na to se skládají, bydlí tam asi dva či tři včetně manžela. Spolu s manželem plánují bydlení, ona by chtěla v Děčíně, on v Praze, z finančních důvodů teď spolu nebydlí. Ona kouří, manžel ne. Mluví spolu trochu anglicky, manžel mluví trochu česky a umí rusky. Oba jsou praváci. Když přijede za manželem, tak je u něho v Černošicích s ním nebo sama, televizi tam nemají, většinou vaří manžel nigerijská jídla, rýži s omáčkou, většinou s kuřetem, o české jídlo nemá zájem. Manžel občas přijede za ní, přespí u ní, s nikým se tam nestýká.

K oběma protokolům je připojen nákres půdorysu pokoje.

Ve spise je dále z 30.12.2008 úřední záznam z kontroly v místě bydliště žalobce v Černošicích. P.M. potvrdil, že v pronajatém bytě žijí dvě osoby tmavé pleti, o jejich pohybu a přítomnosti sice neví, vidí je jen při placení nájmu, jestli se tam zdržuje i manželka cizince neví. V době kontroly nebyl v bytě nikdo přítomen, zvonky ani poštovní schránka nejsou označeny žádným jménem.

Podle úředního záznamu ze dne 6.1.2009 se dostavil žalobce se svou právní zástupkyní, byl seznámen s podklady. Záznam se doplňuje o prohlášení manželů z tohoto dne ve věci změn, který je nedílnou součástí tohoto záznamu (záznam nese podpisy zástupkyně, manžela i manželky). V prohlášení připojeném k němu se uvádí, že oba manželé prohlašují, že od 16.12.2008 žijí spolu v bytě manžela, adresa manželky se tudíž mění, že si manželka hledá práci v Praze, pravděpodobně bude pracovat jako listonoška v Černošicích, a že navrhuje k prokázání této skutečnosti místní šetření v místě – vícekrát, ověření u p. P.M.

Podle úředního záznamu z 8.1.2009 byla provedena opakovaná kontrola v místě bydliště žalobce, na místě bylo hovořeno s žalobcem a manželkou L.H., kteří obývají jeden pokoj, kde mají postel a šatní skříň a dále využívají sociální zařízení a kuchyň, zvonek ani pošt. schránka nejsou označeny.

Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Praha, Inspektorátu cizinecké policie Praha venkov rozhodnutím ze dne 22.1.2009 žádost žalobce o povolení k přechodnému pobytu ze dne 19.11.2008 zamítlo podle § 87e odst. 1 písm. c) zák. č. 326/1999 Sb.

V odůvodnění rozhodnutí, po shrnutí předně uvedených podkladů, správní orgán uzavřel, že se domnívá, že manželství je účelové a jediným cílem je obejít právní předpisy a obdržet povolení k pobytu na území ČR. K tomuto názoru dospěl na základě sepsaných protokolů s účastníky řízení. Ze sepsaných protokolů považuje za zarážející, že žalobce nezná rodinu manželky, tj. rodiče, sourozence a dítě manželky. Dále se manžel s manželkou neshoduje v době společného seznámení. Manžel uvádí, že se seznámili na podzim roku 2007 na autobusové zastávce na Ukrajině a manželka uvádí, že to bylo v lednu 2008 v Charkově, když u manžela bydlela v průběhu dovolené na Ukrajině. Oba uvádí, že se domlouvají anglicky, protože česky umí manžel jen trochu a manželka trochu anglicky umí. Dále bylo poukázáno na rozpor v počtu kamarádů na svatbě:

Manžel uvedl, že na svadbě byli jeho 2 kamarádi a kamarád manželky. Manželka uvádí, že na svadbě byli 3 kamarádi manžela a její kamarád. Manžel uvedl, že nepracuje ani on ani manželka a že mu peníze posílá otec z Nigérie, kamarád z Ukrajiny a že manželka pobírá dávky na dítě. Manželka uvedla, že nepobírá žádné dávky a že ji finančně zajišťuje manžel. Manžel uvedl, že z finančních důvodů nesdílejí společnou domácnost a když přijede do Děčína za manželkou nakoupí pití, manželka pozve přátele a společně posedí. Manželka uvedla, že u ní manžel jen přespí a s nikým se v Děčíně nestýkají. Zarážející je, že si manželka nepamatuje datum narození manžela. Manžel uvedl, že nemá on a ani jeho manželka žádnou oblíbenou značku oblečení. Manželka uvedla, že manžel rád nosí značku Adidas. Manžel si myslí, že by jej manželka do Nigérie následovala, ona uvedla, že by tam nešla. Oba manželé kreslili náskres pokoje v Černošicích a náskresy se od sebe liší v uspořádání nábytku. V dalším správní orgán zkonstatoval úřední záznam z 6.1.2009 a že bylo učiněno prohlášení o sdílení společné domácnosti, a že dne 8.1.2009 při opětovném šetření byli oba na adrese v Černošicích zastíženi. Na základě rozporů ve výpovědích dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro zamítnutí žádosti s odkazem na ust. § 87e odst. 1 písm.c) zákona o pobytu cizinců.

V odvolání ze dne 5.2.2009, které podali oba účastníci označení v rozhodnutí, oba žalobci namítli, že bylo rozhodnuto v rozporu se skutkovým stavem věci a provedeným dokazováním, a to s argumentací obdobně jako v žalobě se zdůrazněním, že již vedou společnou domácnost, odkazujícím na potvrzení vyřízení trvalého bydliště manželky na adrese v Černošicích a na místní šetření, které prokázalo, že žijí společně, s návrhem na svědecké výpovědi o tom. K důvodům, jež vedly k hodnocení jejich manželství jako účelového, uvedli, že správní orgán nevzal v úvahu problémy při jejich vzájemném dorozumívání a rozdílnosti zaviněné různými kulturními zvláštnostmi a zvyky (např. následování manžela), zejména, že byl vysvětlen postoj otce žalobkyně k jejich manželství, došlo ke zkreslení v tom, že žalobce nezná dcerku žalobkyně.

Obdobně se pak podrobně vyjádřily k dalším rozporům ve svých výpovědích shledaných v rozhodnutí i v připojeném prohlášení z 5.2.2009.

K odvolání byla připojena plná moc k zastupování v odvolacím řízení i žalobkyně L.H. pro dosavadní zástupkyni žalobce JUDr. Brožovou.

Ředitelství cizinecké policie rozhodnutím ze dne 13.10.2009 zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo rozhodnutí Oblastního ředitelství služby cizinecké policie Praha ze dne 22.1.2009.

Žalovaný v odůvodnění shrnul závěry orgánu I. stupně a námitky uvedené v odvolání. Dále v odůvodnění svého rozhodnutí (str. 4-5) reprodukoval otázky a odpovědi na ně uvedené účastníky řízení v protokolech ze dne 16.12.2008, na základě nichž učinil závěr, že nezpochybňuje samotný sňatek, je však povinen se zabývat všemi skutečnostmi a důkazy a vyhodnocením protokolů jsou prokázány nesrovnalosti a skutečnosti, které přímo poukazují na účelovost uzavřeného sňatku. K uzavření sňatku došlo po velmi krátké známosti, za rozporuplných podmínek, které jsou zřejmé z protokolů, a to v otázkách seznámení, bydlení, finančního zabezpečení rodiny. Zopakována byla tvrzení obou ohledně okolností seznámení s tím, že následně po uzavření sňatku 8.2.2008 spolu nežili, a to ani po příjezdu žalobce do ČR v srpnu 2008, kdy měl každý bydliště jinde a učinili tak až po šetření správního orgánu ze dne 30.12.2008 a následně změnou trvalého bydliště p.L.H. ze dne 2.2.2009. V protokolech nemohly vzniknout žádné rozdíly pro neznalost nebo nepochopení, což účastníci stvrdili svým podpisem s tím, že porozuměli poučení.

Dále žalovaný uvedl, že prokázání skutečností čestným prohlášením účastníků ze dne 5.2.2009 nemůže správní orgán připustit dle § 53 odst. 5 správního řádu, které upravuje důkaz listinou: „*Předložení listiny je v případech a za podmínek stanovených zvláštním zákonem možné nahradit čestným prohlášením účastníka nebo svědeckou výpovědí*“. Předloží – li ke konkrétní skutečnosti ve správním řízení jeho účastník čestné prohlášení, správní orgán k takovému prohlášení nepřihlédne a jako důkaz jej nepřipustí. Použití čestného prohlášení ve správním řízení bez zákonného podkladu jako důkazu by bylo nesprávným postupem, neboť takový důkaz nepřipouští zákon, správní řád ani zákon o pobytu cizinců.

Na základě uvedených podkladů soud shledal předně důvodnou námitku žaloby poukazující na vady řízení. Žalovaný se řádně nevypořádal s námitkami uvedeným v odvolání ani s návrhy na doplnění dokazování, neuvedl, z jakých důvodů považuje další dokazování za nadbytečné.

Závěr o účelovosti uzavření manželství učiněný rozhodnutím v prvním stupni byl postaven toliko na dílčích rozporech, které byly shledány mezi tvrzeními obou žalobců o okolnostech samotného seznámení žalobců na Ukrajině a průběhu uzavření sňatku v krátké době po seznámení a jimi uváděných údajích o dalším spolužití po příjezdu žalobce v srpnu 2008 do ČR, jak byla zaznamenána v protokolech z 16.12.2008, byť z těchto lze vysledovat i

nikoli nepodstatnou shodu v jiných odpovědích na kladené otázky. Toto rozhodnutí sice konstatovalo, že v návaznosti na seznámení s podklady pro rozhodnutí dne 6.1.2009 žalobci navrhli místní šetření ohledně jejich již společného soužití v Černošicích, a že při šetření dne 8.1. 2009 byli žalobci oba v místě zastížení, jak je tato změna ve vztahu k závěru o účelovosti manželství a vážnosti úmyslu žít jako manželé ve společné domácnosti, hodnocena, se však v rozhodnutí neuvádí.

V odvolání, a k němu připojeném čestném prohlášení žalobců, žalobci napadli samotná zjištění o rozporech v jejich výpovědích, uvedená v rozhodnutí I. stupně, vedoucí k závěru o účelovosti uzavření manželství. Nezpochybnili sice v zásadě krátkou dobu známosti před sňatkem, snažili se, s ohledem na jistou jazykovou bariéru a rozdílné kulturní tradice zemí z nichž pochází, vysvětlit rozpor v okolnostech seznámení a svatby, poukázali však i na to, že některé vytýkané rozpory nemají oporu v provedených pohovorech; podali vysvětlení k důvodu, proč žalobce nezná rodiče manželky, poukázali na zkreslení stran dcery manželky Kristýny, namítali, že nejde o rozpor v případě, kdy si manželka nepamatuje přesný den a měsíc, ale jen rok narození manžela, že nejde o rozpor v nákresech uspořádání nábytku a proč (kdy rozdíl je jen v umístění postele), a podobně.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí konkrétně přdestřel otázky a odpovědi žalobců plynoucí z pohovorů, které považuje za rozhodné. s tím, že rozpory přímo poukazují na účelovost uzavření sňatku, že manželé spolu nežili ani po příjezdu žalobce a učinili tak až po šetření z 30.12.2008. Veškeré výhrady k zjištěným rozporům a podaná vysvětlení v odvolání pak odmítl toliko se závěrem, že ve vyjádřeních účastníků v protokolech nemohly vzniknout žádné rozdíly pro neznalost nebo nepochopení, když po poučení správnost protokolů stvrdili svým podpisem, manžel za účasti zástupce JUDr. Brožové, kterou žádal pro tlumočení, manželka pak dle svého přání, odpovídala jen na otázky kladené.

Tento způsob vypořádání všech odvolacích námitek žalobců však nemůže obstát, neboť se s nimi zcela míjí. Žalobci v odvolání netvrdili, že záznam jejich tvrzení uvedený v protokolech neodpovídá tomu, co skutečně tvrdili, tedy, že jejich odpovědi nebyly zaznamenány tak jak uvedly, ale poukazovali na to, že takto podané odpovědi (konkrétní dílčí) nejsou ve vzájemném rozporu ohledně skutečností, o nichž vypovídají, že jejich vyhodnocení jako rozporných není správné. Rozpor v tvrzeních žalobců v pohovoru plyne ohledně způsobu seznámení (popř. popisu účastníků svatebního obřadu a pobytu po něm), či zda manželka pobírá dávky na dítě, naopak shoda je v tom, že manžel manželku finančně podporuje, on dostává peníze od otce. Za nadále rozpornou nelze mít otázku společného bydlení, když oba uvedli, že plánují společné bydlení, ale v době pohovoru shodně potvrzují, že se neshodují kde (taky kvůli finančním problémům), avšak následně 6.1.2009 deklarují shodu, kterou následně realizují. Žalovaný pominul, z jakého důvodu nemůže obstát vysvětlení, proč manžel nezná rodiče manželky a co je na jejich shodných tvrzeních v protokolu v tomto případě rozhodné pro oporu závěru o účelovosti sňatku; proč neobstojí vysvětlení žalobce o přestavění nábytku ve vztahu k jejich nákresem z 16.12.2008 o uspořádání nábytku v pokoji, když se liší toliko umístěním postele z prostředka do rohu na téže straně místnosti oproti všem pevným bodům(dveře, okno) a pod. Opodstatnění neměl závěr I. stupně, že manžel nezná dceru manželky, když uvedl, že ji viděl, ví kde je, na tuto námitku žalovaný rovněž nereagoval.

Podle názoru soudu nemůže obstát bez dalšího ani závěr žalovaného vyjádřený ve vztahu k čestnému prohlášení žalobců ze dne 5.2.2009, které bylo připojeno k odvolání. Ustanovení § 53 odst. 5 správního řádu, jak jej i žalovaný cituje, dopadá na případy, kdy lze

důkaz listinou nahradit čestným prohlášením či svědeckou výpovědí, tedy, kdy skutečnosti, které by měly být prokázány předložením listiny, prokázat jejím předložením nelze, a upravuje způsob, jakým lze toto nahradit. V daném případě však podání žalobců, označené jako „čestné prohlášení“, byť jako důkaz navrhované, není prohlášením, které by mělo nahradit listinný důkaz. Podle jeho obsahu (jak je správní orgán povinen podání hodnotit) je zřejmé, že jsou v něm konkretizovány námitky uplatněné v odvolání proti závěrům orgánu prvního stupně a žalobci vysvětlují, proč v pohovorech odpověděli tak, jak je v nich uvedeno, a proč z těchto odpovědí nelze dovozovat rozpory či závěry, jak bylo učiněno v rozhodnutí I. stupně. Jak již shora uvedeno, s těmito námitkami se měl žalovaný vypořádat.

K prokázání skutečnosti, že sňatek nebyl uzavřen účelově, ale že žalobci žijí společně a manželství plní svůj účel, žalobci v odvolání navrhli opětovně místní šetření v jejich již společném bydlišti a výslech svědka p. P.M., popř. dalších svědků. Žalovaný k takto podanému návrhu v rozhodnutí nezaujal žádný závěr, nezdůvodnil, proč považuje dokazování v tomto směru za nadbytečné či navržené důkazy vzhledem k meritu věci za irelevantní. Pro závěr, že manželství bylo uzavřeno žalobcem s cílem získat povolení k přechodnému pobytu, tedy účelově, způsobem obcházejícím zákon, je podle názoru soudu nutné zjistit stav věci tak, aby o něm nemohli být důvodné pochybnosti. I když takovému záměru nasvědčuje rychlost uzavření sňatku, popř. okolnosti, za nichž k němu došlo, je nutno připustit, že jsou (i když výjimečně) takto uzavřena manželství, která následně plní svoji funkci. Její plnění také není vždy odvislé od toho, zda manželé spolu sdílí hned od počátku uzavření manželství společné bydlení, a bez dalšího nelze proto mít za to, že žalobci se na společném bydlení v Praze v daném případě dohodli, resp. je začali realizovat jen z důvodu, aby žádosti žalobce o povolení přechodného pobytu bylo vyhověno. Proto jsou orgány cizinecké policie nadány oprávněním prověřovat (§ 167 odst. 1 písm.k) zákona o pobytu cizinců), zda manželství nebylo uzavřeno s cílem obcházet zákon a zda manželé deklarovaný úmysl a záměr žít ve společném svazku má oporu v jejich konkrétních krocích směřujících k faktickému soužití. S jimi navrženými důkazy v tomto směru je proto nutno se vypořádat a tyto důkazy provést a vyhodnotit, popř. zdůvodnit, proč se tak nestalo.

Soud z uvedených důvodů proto dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a skutkový základ, který vzal žalovaný za základ, nemá ve spise dostatečnou oporu, proto pro vady řízení žalobou napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 ve spojení s ust. § 76 odst. 1, písm.a), b), s.ř.s.).

Nad rámec soud považuje za vhodné připomenout, že v záhlaví napadeného rozhodnutí je jako odvolatel označen toliko žalobce; odvolání však bylo podáno i žalobkyní (plná moc byla dodatečně doložena); oba byli považováni za účastníky řízení a bylo s nimi jako s účastníky také jednáno.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Soud přiznal žalobcům náhradu nákladů jen za zastupování (když od soudního poplatku byli osvobozeni), a to za tři úkony po 2.100,-Kč a 3x paušál po 300,-Kč Převzetí zastoupení, podání žaloby a repliky), stran jednoho každého z žalobců, sníženou při společném zastupování u každého o 20%, tj. ve výši 5 760,-Kč x 2, celkem 11.520,-Kč (vše dle ustanovení § 7, § 9 a § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu účinného od 1.9.2006).

P o u ě n í :

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s.ř.s.).

V Praze dne 22.prosince 2010

Mgr. Jana Brothánková v. r.
předsedkyně senátu